

derfor ønske at høre den høitagtede Indenrigsminister udtale sig om, hvorvidt det er hans Mening at forelægge en anden Lov, som udsriver Betalingen for Hestene paa en anden Maade, eller om det muligviis staaer i Udsigt at udskrive en større Krigsskat, hvori da Udredningsdistrikterne kunde faae en Godtgjørelse. — Jeg skal ligesom den foregaaende Taler tillade mig at omtale Hestenes Taxationssum. Det hedder i § 6 af den foreløbige Lov, at dersom en Hest forkastes eller aldeles udebliver, bemyndiges Kommissionen til strax at indkjøbe den eller de manglende Heste. Nu kan det dog ikke nægtes, at det er underligt, at Kommissionen skal taxere en Hest, som den nylig har kjøbt for en høiere Priis, — jeg veed, at den har kjøbt Heste for 280 Rd. Stykket — til 150 Rd. Jeg kunde derfor ønske, at der blev sat en høiere Priis som Maximum for Taxationen, dog naturligtviis ikke saaledes, at en Hest kunde blive vurderet udover den Priis, som Kommunen eller Udredningsdistriktet selv havde givet for den, men dog et Maximum høiere end 150 Rd. for det Tilfældes Skyld, at nogen Kommune skulde have kjøbt sine Heste til uforholdsmæssig høiere Priser.

Tscherning: Jeg har forstaaet denne Lovs Disposition omtrent som de foregaaende Talere, men jeg troer dog, at den ikke har staaet aldeles klart for dem. De have Begge opfattet det meget rigtigt, at man har maattet gribe til den Vej, som laa nærmest for, for at skaffe en hurtig Udredning, og man har havt saa megen mere Tøje til at slaae ind paa den Vej, som det er bekendt, at Udredningsdistrikterne tillige vare pligtige til at være Foderhestedistrikter, og man efterhaanden har ladet Foderhestesystemet falde bort for at lette Distrikterne, da der fra alle Sider fremkom det Tilbud, hellere i paakommende Tilfælde at skaffe paa en hurtig, om end mere kostbar Maade, Heste tilveie, istedetfor at have det aarlige Kvæleri med Foderhestene. Paa denne Maade er Ministeriet kommet ind paa dette System. Naar man nu i den foreløbige Lov har sat 150 Rd. som Maximum for Taxationsprisen, kommer der, saavidt jeg kan skjønne, ingen Vanskelighed tilstede ved, at Hestene ere

kjøbte til høiere Priser, thi denne Taxationspriis vil kun sige, at naar Hesten er mindre værd, bliver den ansat til sin Værdi, men at ingen Hest maa ansættes til høiere Priis end 150 Rd. Dette ligger ganske simpelt deri, at Regjeringen ikke ved en foreløbig Lov har villet afgjøre Pengespørgsmaalet, men Afgjørelsen deraf ligger, dersom jeg har forstaaet Loven rigtigt, i den sidste Paragraf. Ifølge denne staaer det stadigt aabent for Rigsdagen at bevilge en Godtgjørelse for Statskassens Regning for hver Hest, som er over 150 Rd. værd, hvilket altsaa kommer alle de Heste tilgode, der have været taxerede til at være idetmindste 150 Rd. værd, men ikke dem, der have været taxerede lavere, hvis der ellers findes saadanne. Hvorvidt man nu enten til denne Lovs § 7 skulde føie en saadan Bestemmelse om en endelig Afgjørelse fra Statskassen til en vis Priis, 180 Rd. eller 200 Rd. eller hvad man nu antog kunde være en passende Priis, og saa derefter ordne denne Sag, eller om man skal blive staaende ved for Statskassens Regning at godtgjøre som Maximum 150 Rd., hvorved altsaa denne Deel af Udgiften bliver ligelig fordeelt efter de almindelige Skatteregler — hvad der ligger i Statskassen, er jo kommet ind fra alle de forskjellige Skattehydere — og kun den Forstjæl, der er imellem 150 Rd. og det, Hesten virkelig har kostet, vil falde paa Kredsen, det ligger for til nærmere Afgjørelse, men det bliver et eget Spørgsmaal. Spørgsmaalet bliver altsaa det, om de Herrer ville foretrække, at Regjeringen selv tager i Hestudredningskredsene de Heste, den har Brug for, og betaler dem efter Skjønne, og at man saa, naar Krigstilstanden engang ophører, vender tilbage til Foderhestesystemet, hvilket Regjeringen let maatte komme til at fastholde paany, naar der viste sig synderlig Vanskelighed ved at benytte Udredningskredsene paa saadan Maade som her, eller om de hellere ville i dette Øieblik erkjende, at selve Kredsen bør bære Differentien imellem — lad os holde os til de 150 Rd. — og hvad Hesten har kostet. Dette Bøjs vil i ethvert Tilfælde blive mindre, end hvad Foderhestesystemet vilde have kostet dem, og de ere saaledes bedre tjente med at udrede det. Saaledes forekommer det mig,